

Penticostar se numește și cartea de slujbă care cuprinde toate rânduilele liturgice din această perioadă. Numele Penticostarului, "Pentikostarion", i se trage tocmai de la perioada ale cărei cântări le cuprinde, numită cincizecime, iar în grecește "pentikosti".

Dacă Triodului îi este specifică pocăința, efortul omului în căutarea lui Dumnezeu, Penticostarul încununează acest efort, prezentându-L pe Dumnezeu în ipostaza în care El se pleacă spre om pentru a-l face pe acesta părtaş darurilor Sale. Observăm încă o dată strânsa legătură Triod-Penticostar, care explică foarte bine faptul ca cele

două cărți de cult au format mult timp, un singur corp.

În perioada Postului Mare, omul se supune unui îndelungat efort ascetic, dar întreaga pocăință pe care el o face în acest timp, este însoțită de nădejde, de speranța ca efortul lui va fi încununat, ori această bucurie a încununării învăluie de-a dreptul creștinătatea în noaptea Paștilor, când Penticostarul vestește întregii lumi Învierea lui Hristos, chemând întregul univers să se împărtășească de bucuria cea mare a Învierii Domnului.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 20 mai	18:00	Vecernia și Litia
Marți 21 mai	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sf. Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa, Elena
Sâmbătă 25 mai	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 26 mai	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Fapte 9, 32-42; Ev. Ioan 5, 1-15; glas 3, voscr. 5 → Duminica a 4-a după Paști (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda)
	21:00	PRIVEGHERE: Vecernia și Litia, Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Ioan Rusul

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, București - Sector 3

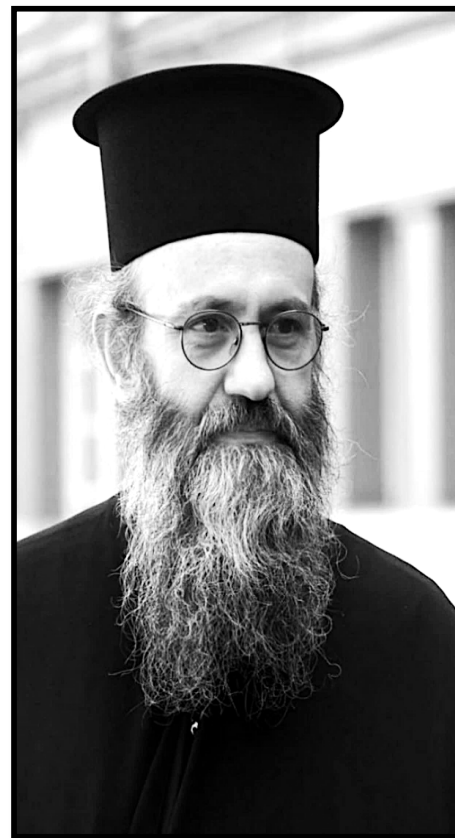

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Hristos a înviat și se bucură îngerii! Hristos a înviat și viața viețuiește! Că Hristos, înviind din morți, S-a făcut începutul celor adormiți. A Aceluia este slava și puterea în vecii vecilor! – Sfântul Ioan Gură de Aur

Nr. 540 / 19 mai 2024

PĂRINTELE
IERÓTHEOS VLACHOS

DUMNEZEU LOCUIEȘTE ÎN INIMILE OAMENILOR VII

Astăzi este Duminica femeilor mironosițe și le cinstim și le sărbătorim pe acestea și, de asemenea, pe Iosif din Arimateea și pe Nicodim. Este foarte important faptul că femeile mironosițe au arătat o foarte mare dragoste față de Mântuitorul Hristos. Se mișcau și trăiau mai mult prin inima lor decât prin mintea lor. Sfântul Paisie Aghioritul spunea faptul că Apostolii, lucrând mai mult rațional, s-au închis în locașurile lor de frica iudeilor. Iar femeile mironosițe, lucrând mai mult cu inima lor, nu s-au înspăimântat și, cumpărând mir, de dimineată, au mers spre mormântul Domnului. Acest lucru înseamnă că atunci când ne îndreptăm către Hristos trebuie

să ne îndreptăm mai mult cu inima decât cu mintea.

Omul a fost creat de Dumnezeu având în el avânt și dragoste de întâlnire cu Dumnezeu. Nimic nu ar trebui să ne oprească în drumul nostru de a-L întâlni pe Hristos Cel Înviat. Și atunci Mântuitorul Hristos, văzând dragostea pe care noi I-o arătam, intervine și dizlocă toate pietrele și toate problemele pe care le întâlnim. Nici un element și nici un lucru omenesc nu ne poate opri să ne întâlnim cu Hristos Cel Înviat. În cel mai critic moment intervine Mântuitorul Însuși prin îngerii Săi și dă la o parte toate stavilele.

[Mironosițele] mergând să ungă trupul lui Hristos cel răstignit și așezat în mormânt, îngerul le-a întrebat: ce căutați pe Cel viu între cei morți? De ce Îl căutați pe Dumnezeu cel viu între cei care sunt morți? Pentru că a înviat, nu există aici trupul lui. Ceea ce înseamnă că Hristos în care credem este viu, nu este mort. Nu este un Dumnezeu idee sau valoare din această lume. Noi nu credem într-un Dumnezeu care o dată, într-un moment al istoriei, a trăit și apoi a murit. Credem în Hristos cel viu, Cel Înviat. Același Hristos ne-a mărturisit în cartea Apocalipsei că: "Eu, iată, M-am făcut mort, dar trăiesc în vecii vecilor", "Eu sunt începutul și sfârșitul, Alfa și Omega".

Nu credem într-un Dumnezeu mort. Și cum înțelegem acest lucru? Pentru că, atunci când trăim cu

adevărat în credința ortodoxă, dobândim experiența Mântuitorului Hristos Înviat, în inimile noastre. Așadar Dumnezeu este viu, Dumnezeu este cel ce viețuiește, dar, în același timp, este și Dumnezeu celor vii, este Dumnezeu oamenilor ce sunt vii. Hristos a spus că: *Eu sunt Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov. Nu sunt Dumnezeu celor morți, ci sunt Dumnezeu celor vii.* Ceea ce înseamnă că Dumnezeu locuiește și Se așază în inimile oamenilor celor vii, ale prietenilor Săi.

Și noi cunoaștem faptul că Hristos a înviat nu pentru că ne-au spus acest lucru și ne-au împărtășit acest adevăr anumiți oameni și nu pentru faptul că există diferitele tradiții și obiceiuri, ci pentru că întâlnim oameni care sunt prieteni ai lui Dumnezeu, oameni în care locuiește Hristos Cel Înviat. Și, atunci când Dumnezeu îngăduie și ne binecuvăntează, și noi putem dobândi experiența Dumnezeului celui viu în inimile noastre. Nu credem în ceva care a existat cândva și acum nu mai există, nici nu așteptăm pasiv să ne întâlnim cu Mântuitorul Hristos la cea de-a Doua Sa Venire, ci trăim plenar, de acum, viața Mântuitorului Hristos în Biserica Sa.

Biserica este un locaș de închinăciune mare, în care se săvârșește Sfânta Liturghie, dar, de asemenea, și trupul nostru este locaș al Duhului Sfânt, al lui Dumnezeu, și în inimile noastre are loc rugăciunea

în chip neîncetat, și astfel putem avea experiența Mântuitorului Hristos înviat în inimile noastre.

Când Maria Magdalena a mers la mormânt și a crezut că a fost furat trupul lui Hristos, scrie acest tropar „cine a furat nădejdea noastră?”

Hristos a fost și atunci, dar și astăzi, în vremea noastră, nădejdea oamenilor. Atunci oamenii erau dezamăgiți din pricina tuturor evenimentelor care se întâmplau în viața lor. Erau dezamăgiți și de puterea politică lumească, dar și de puterea bisericească a vremii. Și, auzindu-L pe Mântuitorul Hristos vorbind și făcând minuni, spuneau că Acesta este nădejdea noastră. Dar când au văzut că a fost răstignit Hristos, atunci au fost dezamăgiți. Si au spus, așadar cine ne-a furat nădejdea? Iar cei doi ucenici care mergeau spre Emaus spuneau Mântuitorului Însuși: iar noi, credeam că Acesta va fi cel care va izbăvi pe Israel. Dar, imediat ce au adresat aceste întrebări, atât Maria Magdalena, cât și cei doi ucenici ... celei dintâi Mântuitorul i-a spus pe nume: Maria. Și ea atunci a răspuns: Învățătorule!

Nu poate nimeni să ne fure nădejdea, oricâte probleme am avea în viața noastră. Și toate cele ce există în această lume să fie nimicite, și toată puterea acestei lumi să cadă asupra noastră, nimeni nu ne poate fura nădejdea. Iar această nădejde este Mântuitorul Hristos Înviat. În

Acesta credem și pe Acesta Îl avem în inimile noastre.

Prin urmare, toți suntem invitați să devenim bărbați mirofori și femei mironosițe, să mergem împreună spre Biserică, care este deopotrivă și locașul de închinăciune, dar și inimile noastre și să aducem la această Biserică și locaș, la acest mormânt, prinosul nostru de mir, adică rugăciunile și pocăința noastră și atunci va ieși în întâmpinarea noastră Hristos Însuși.

Și vom dobândi experiența personală a faptului că Hristos a înviat. Nu pentru că acest lucru ne-au spus alți frați ai noștri, nu pentru că acest lucru este cântat în troparele Bisericii, ci pentru că avem această încredințare și o trăim în inimile noastre. Și, atunci, după fiecare Sfântă Liturghie, putem mărturisi ceea ce a spus și a mărturisit Sfântul Serafim de Sarov: Hristos a înviat, bucuria mea!

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

CUVÂNT CATEHETIC

PENTICOSTARUL

Penticostarul este perioada dintre Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Duminica tuturor Sfinților (duminica de după Cincizecime), adică perioada de bucurie a Bisericii pentru Învierea, Înălțarea la cer a Domnului Hristos și pentru Pogorârea Duhului Sfânt. Tot